Ochii oglindesc stările sufletului meu

On Aprilie 28, 2023

Perspectiva trebuie să se potrivească ochiului care privește scena.

Am fost susținătorul surorii mele duminica trecută, la concursul de semimaraton din Iași. Mulți participanți, vremea perfectă. Fapt ce restrânge la vizualizarea pură a unei realități alternative, condensarea în culoare a unor experiențe de neuitat, linie și formă, a unui întreg cosmos de senzații, cu răsunetul lor spiritual păstrat mereu în amintire. Atmosfera își exercitase presiunea asupra fondului afectiv al participanților, de unde nu mai puteau evada decât printr-un *Esterenaet Ossets*, o trecere vie prin mai multe ipostaze: de la ipostaza de "receptor al uralelor" până la ipostaza de "criteriu valoric".

Din cei peste o mie de concurenți, sora mea s-a clasat pe primele 5 poziții în topul feminin, reprezentând un binemeritat simbol al stilului de viață activ, tot așa cum medalia a reprezentat un simbol al victoriei asupra ei. Cred că unii sunt predestinați să fie învingători, entități de energie pozitivă, în timp ce alții sunt predestinați să facă parte din rutina zilnică a societății, vibrând pe aceeași lungime de undă cu neliniștea unor alegeri insipide.

Cu real interes, printr-un adaos de însuflețire rară, am privit-o pe sora mea așa cum un pictor își privește pictura: cu expresia unui *alegria de viver* care exclude orice gravitate, a unei conștiințe estetice capabile să facă apel și să comunice cu toate mijloacele frumosului, prin felul de a se manifesta ca un metalimbaj al simțurilor și emoțiilor.

Am privit-o cu ochii care știu să vadă dincolo de hotarele finitului, cu îndeplinirea unui act perceptiv viu, inițiind la tot pasul o întâlnire cu miraculosul. Era ceva în ochii ei, ceva tăcut, plin de răbdare, o magie care străbate dincolo de fiecare atingere a pânzei. Şi ea știa parcă toate astea, privindu-le de sus, cu liniștea omului care-și cunoaște bine drumul spre actul artistic din momentul alergării, pe care îl constituie demersul comprehensiv al unei voințe autonome evidente.

Leadership: Poți să atragi atenția asupra necesității aprecierii unei stări de spirit la justa valoare, împărtășindu-ți viziunea cu privire la o imagine sensibilă și mereu actuală ce întruchipează arhetipul unui erou?

Categoric, runningul are de a face cu sentimentul frumosului, manifestându-se ca mod de exprimare a supleții trupului cu care este obișnuită tinerețea, orientându-se, de la caz la caz, spre admirația unei cinstite, înțelepte și ademenitoare vieți care te provoacă la aventură fără să-ți dai seama. Un fel de curiozitate subtilă se citea pe chipul surorii mele, reflectarea fidelă a unei conștiințe care devine conștientă de ea însăși numai prin turnura pe care o iau evenimentele, căreia artiștii îi sunt recunoscători prin forma experienței subiective pe care o trezește starea de spirit.

Era oare o desăvârșită diplomație sau o abilitate fără cusur?

Semnificația frumosului este diferită de cea a dorinței, fiindcă frumosul reprezintă sinceritatea cu care abordezi ceea ce faci, legat de conectarea tuturor experiențelor personale. În timp ce dorința este provocarea de a ridica ștacheta pentru un nou premiu, provocarea de a trece dincolo de văzutul obișnuit, mintea continuând "lucrarea" cu propria viziune artistică. Iar pe acest considerent, sora mea și-a sporit bucuria de a redescoperi simplitatea frumosului începând chiar cu momentul în care, fiind cu un pas înaintea celorlalți concurenți, și-a redus senzația de oboseală printr-o conexiune sincronă a trupului și

sufletului, fără ca unul să premeargă și celălalt să urmeze.

În acele momente pline de satisfacție, cu sudoarea frunții, a simțit o chemare profundă, aproape ireală, și a avut senzația că aleargă aflându-se în interiorul corpului unei alte persoane, aidoma unui pictor care își extrage identitatea din materia, forma, uneori tema și mesajul transmis în propria lui operă. Mai degrabă, cred că era un fel de tentativă de evadare dintr-o stare emoțională negativă, pentru a ajunge la o stare emoțională neutră sau dorită, la care se adaugă provocarea de a se implica în ceva nou și surprinzător, o rupere de ritm pe ultimii doi kilometri care a lăsat-o să privească și să viseze la un loc binemeritat pe podium.

Leadership: Poți să așezi în centrul viziunii tale determinismul creării unei imagini simbol, încât să concentrezi într-un singur model de amintire totalitatea universului pe care îl creezi?

Uite-o cum aleargă, și aleargă tot mai tare, tot mai artistic, fără să dea semne de oboseală, comparabil cu zborul unei balerine peste tenebrele vârstei de mijloc. Totul se petrecea ca și când ea ar fi trebuit să retușeze o operă de artă care are în prim plan trăsăturile trupului, liniile mădularelor care, mereu aceleași, se pot îndoi, dar niciodată nu se pot schimba. Într-atât încât, zugrăvite pe o imagine sfântă, să poată fi venerate pe altarele imaginii de putere.

Receptarea unui impuls nervos a generat dintr-o dată o contracție musculară, fapt ce a determinat eliberarea de energie musculară, o sclipire a spiritului în lumina unei flăcări nevăzute decât de mine. Cred că asta se potrivește perfect observației făcută de Leonardo da Vinci: *"În meșteșugul picturii lucrul cel mai de seamă este potrivirea mișcărilor cu intențiile ce stau în mintea modelului, ca de pildă dorința, motivația, buna dispoziție, mândria și perseverența."*

În alergare, sportivii de performanță se manifestă ca un mod de exprimare al artisticului, printr-un soi de simbolism al evenimentelor, fiindcă ei nu sunt doar eroi ai unei "lucrări" care solicită rapiditate în execuție, ci mai degrabă reprezintă niște ferestre deschise spre luminarea sufletelor, spre înțelegerea și trăirea unei satisfacții imense în raport cu ambianța, spre o devenire "în perspectivă".

Iar sora mea, ca un artist priceput în ceea ce privește nuanțele unei instruiri eficiente, nuanțele unei adevărate pasiuni pentru performanță, potrivite unei determinări dilatate spre extrasenzitiv, a priceput imediat din ce material puternic este croită pânza unei viitoare picturi.

Suflarea stăruinței este o unitate indivizibilă a trupului, minții și sufletului, dependentă de artă. Iar artistul, arătând că pe traseul migrației imaginarului de la sacru la uman, spiritul tânăr își conservă vocația de a se avânta cu salturi mari spre mereu alte isprăvi vitejești, nu-și înstrăinează gândul de a mai adăuga un mic detaliu la marea pânză pe care își conturează viziunea, provocând o dilatare a lumilor imaginare. El concentrează într-un singur model de amintire totalitatea universului pe care îl creează.

Leadershipul este viziunea cu care îți investmântezi sufletul în mijlocul evenimentelor care, trezind emoția unui moment semnificativ, te fac să te simți ca un erou transformat într-un artist.

Ochii oglindesc stările sufletului meu atunci când urmăresc evenimentele în cuprinsul cărora se află eroul din imaginea care mă caracterizează pe deplin. Nu degeaba, când urmăresc un concurs de running, singura grijă a ochilor mei este să surprindă artisticul din spatele

umanului, cu ajutorul căruia se reliefează caracterul activ sau spontan al unui fenomen de amploare, într-un desen colorat.

Nu-i așa că-i frumoasă arta, pentru cine cunoaște arta?

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-oglindesc-starile-sufletului-meu.html